

EVEN VRAGEN AAN

Susan Duwel
-programmeur Kunstmin

FOTO JAN VOLWERK

'Vrouwen in Wijkjury leren over het theater'

Schouburg Kunstmin in Dordrecht beschikt sinds kort over een Wijkjury. Deze groep, bestaande uit Dordtse vrouwen, bezoekt komende tijd tien voorstellingen van Kunstmin in het Energiehuis. Hieruit kiezen zij hun favoriete performance. Susan Duwel (41) is er als programmeur van Kunstmin nauw bij betrokken.

Hoe is het initiatief begonnen?

„De Wijkjury is een idee van theatermaakster Adelheid Roosen. Zij richtte het in 2009 op in Amsterdam in de hoop meer vrouwen van verschillende culturele achtergronden naar het theater te trekken. Wij hebben dit initiatief omarmd. We vinden het belangrijk om nieuwe mensen aan ons te binden. Pieta Bot, die veel ervaring heeft met theater maken met wijkbewoners, is aan de slag gegaan. Er zijn elf vrouwen uit allerlei Dordtse wijken, van verschillende culturele achtergronden en met weinig theaterervaring uitgekozen.”

Hoe gaan zij te werk?

„Voorafgaand aan een voorstelling gaan de vrouwen in gesprek met de makers van het stuk. Ze krijgen een toelichting op de keuzes van de theatermakers. Na de voorstelling beoordelen de vrouwen de show op inhoud, uitvoering en vorm. De beste voorstelling wordt in het najaar van 2014 opnieuw gepresenteerd.”

Wat is de meerwaarde?

„De vrouwen gaan zelf niet vaak naar het theater. Door deelname aan de Wijkjury vergroten zij hun theaterkennis, leren zij een oordeel vellen en komen zij in contact met anderen. De theatermakers leren ook veel van het gesprek.”

Hebben de vrouwen al een voorstelling bezocht?

„Ze zijn zaterdag naar *Santiago* geweest. De show maakte een hoop los omdat er herkenbare thema's als liefde en troost aan bod kwamen.”

ROWAN TEEGELAAR

13.000 kilometer rijden voor het goede doel

Stichting van Gorcumse helpt jongeren in Peru

GORINCHEM | De Gorcumse Anika van der Kevie vertrok in 2006 naar Peru voor een stage van drie maanden. Voordat ze het wist, werd het Latijns-Amerikaanse land echter haar thuis. Met de Stichting Inmenszo helpt ze kansarme jongeren.

ANJA BROEKEN

„Vanuit Nederland hield ik me voor Unicef bezig met fondsenwerving. Omdat ik graag met eigen ogen wilde zien voor wie ik me sterk maakte, besloot ik een stageplek te zoeken,” vertelt Van der Kevie.

Latijns-Amerika genoot haar voorkeur en het liefst een land waar ze ook een cursus Spaans kon volgen. „Ik kwam uiteindelijk uit bij Peru, voor mijn gevoel het meest authentieke land van dat continent.”

Ze kwam terecht in Cusco, een stad bekend bij toeristen, vooral vanwege de nabijheid van Inca-stad Machu Picchu. Alleen ontdekte zij een kant van de stad die velen niet zien. „Ik kwam terecht in een weeshuis voor jongens. Die worden opgevangen, maar op het moment dat ze 18 jaar zijn, komen ze op straat te staan. De zorg houdt gewoon op.”

Het zette Van der Kevie aan het denken. „Het zou toch mooi zijn om die jongeren een basis te geven. Ze komen totaal onvoorbereid in de volwassen wereld terecht. Met die gedachte ging ik na een paar maanden weer naar huis. Al kreeg ik toen al de vraag of ik niet langer in Peru wilde blijven.”

Droom

Ze deelde haar ervaringen met vrienden en bekenden in Gorinchem. De suggestie dat ze een stichting moest oprichten en haar droom moest najagen, kwam al snel. Maar ook de financiële steun die daarvoor nodig was. „Ja, dat was hartverwarmend. Jaag je droom na, kreeg ik te horen.”

Aan steun was geen gebrek en Van der Kevie keerde terug naar Cusco. Ze begon daar een studie- en stagecentrum voor jongens van 16 tot en met 18 jaar onder de vlag van de door haar opgerichte Stichting Inmenszo. „In de praktijk bleek dat ze eigenlijk al te oud waren. Lang

▲ Anika van der Kevie in Peru met twee van de kinderen die ze helpt. FOTO STICHTING INMENSZO

▲ Team 31 is het startnummer waarmee Alblasterdammer Don Volders met deze bijna 30 jaar oude Volvo aan de PanAmericana 2014 Volvo Classic Adventure deelneemt. FOTO STICHTING INMENSZO

◀ De route van de Indian Trail. ILLUSTRATIE VOLVO CLASSICS

niet alle jongens konden de discipline opbrengen. Ze waren al zo gewend om dingen zelf te doen.”

Van der Kevie en de mensen met wie ze samenwerkt, onder wie andere Nederlanders, zetten een studiecentrum op voor kinderen vanaf 8 jaar. „Door hen vroeger te begeleiden, is de kans op succes groter. Die kinderen hebben doorgaans al heel wat meegemaakt.”

Elke ochtend en middag komen er groepjes naar het centrum. „We begeleiden gemiddeld zo'n honderd kinderen per jaar. In 2011 besloot de

stichting die dat studiecentrum runt te stoppen. Of ik die zorg wilde overnemen? Inmiddels had in Europa de crisis toegeslagen, maar mensen blijven ons steunen.”

Kanker

Don Volders uit Alblasterdam komt sinds enkele jaren regelmatig naar Peru. Ze waren ooit familie maar door omstandigheden verloren ze elkaar uit het oog. Tot een paar jaar terug. Volders verloor in zijn directe omgeving iemand aan kanker. „Geld verdienen en werken voor

later was ineens minder belangrijk. Ik besloot te stoppen met werken.”

Hij hoorde wat Anika deed en dat sprak hem aan. „Ik heb de stoute schoenen aangetrokken en ben naar Peru gereisd. Eenmaal daar werd ik gegrepen door de verhalen van de wezen. Ik was al begonnen om mijn leven over een andere boeg te gooien, maar die ervaring hielp me zeker bij het maken van keuzes.”

Volders maakte kennis met Walter Meekes, die in Peru stichting HoPe runt. Van der Kevie werkt hiermee samen. „Ik heb bij enkele van zijn projecten geholpen. We hebben een klik, vandaar dat wij samen in één auto stappen om via het Volvo Classic Adventure geld in te zamelen voor Inmenszo.”

De Alblasterdammer kocht een Volvo en maakt deze startklaar voor de PanAmericana. „Het is een investering geweest, net als de reizen naar Peru. Maar elke keer als ik eraan toe ga, kom ik rijker terug. Mensen daar kijken anders naar het leven. Het beetje dat ze hebben, delen ze met je.”

Zijn ogen van Volders schitteren als hij over Peru praat. „Ik ben zo blij met mijn keuze. En dat ik een ander daarmee kan helpen, is alleen maar mooi.”

PANAMERICANA 2014

Van Panama naar Anchorage, Alaska

De oude Volvo van Don Volders (foto) heeft deze zomer zo'n 13.000 kilometer voor de boeg. De Alblasterdammer en Walter Meekes, die in het Peruaanse Cusco woont, nemen deel aan het PanAmericana 2014 Volvo Classic Adventure. Dit keer voert het avontuur vanuit Panama in Latijns-Amerika

naar Anchorage in de staat Alaska. De route staat ook bekend als de Indian Trail. Half juli is het vertrek en eind augustus eindigt de reis in Alaska. Enkele deelnemers rijden verder door naar het meest noordelijke puntje in die staat. De deelnemers laten zich per kilometer sponsoren, maar verkopen ook reclameruimte op

hun voertuigen. De opbrengst is voor een goed doel. In het geval van Volders en Meekes (team 31) gaat de sponsorgelden naar Stichting Inmenszo. De organisatie van het PanAmericana 2014 laat de deelnemers – maximaal zestig auto's – niet onvoorbereid vertrekken. Alle wagens worden vooraf gekeurd. Bovendien zijn de nodige reserveonderdelen verplichte bagage.